

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Skal jeg betragte det som udslag af fru Elsebeth Gerner Niensens dårlige samvittighed, at jeg ikke får svar på mit ret præcise spørgsmål om, hvorvidt soja skal have en anden type mærkning end andre produkter og dermed forstærke forbrugernes følelse af den mærkningsforvirring, som kommer til udtryk her?

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Den radikale ordfører kredser meget om, at den nye forordning kun kommer til at gælde for nye fødemidler, der markedsføres i EU. Men for at gensojaen skal gå fri, skal man jo kunne bevise, at den ikke er ny. Det vil kræve, at der foreligger bevis for, at den bevidst har været handlet på nuværende tidspunkt, og det kan blive ret vanskeligt.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Til spørgsmålet om Kærgården skal jeg sige, at jeg ikke er ekspert i mejeriproduktion, men så vidt jeg ved, er Kærgården lavet med rapsolie og ikke med sojaolie, og derfor er Kærgården ikke omfattet af mærkningen. Men som sagt er jeg ikke mejerist.

Hvad angår sojaen i forhold til majs: Ja, det er jo det, der vil ske, hvis vi opretholder den eksisterende mærkningsordning, også efter at EU-forordningen er gennemført. Hvis det er muligt for os, er der ikke noget i vejen for, at vi kan opretholde en særlig mærkning for soja, mens nye produkter, som indføres på det danske marked, selvfølgelig skal mærkes i overensstemmelse med EU-forordningen. Men lad os sammen kæmpe for, at vi får nogle fornuftige fællesregler området, for i sidste ende er forbrugere bedst tjent med det.

Niels Højland (FP):

Europa og ikke mindst Danmark lider under stor arbejdsløshed, stor gældsætning og en produktion, som i stigende omfang og i stor hast flyttes bort, og det er ikke kun begyndelsen, for i den senere tid er også ledelsesfunktioner og forskning begyndt at flytte. Det har ellers for mange været en trøst, at vi i det mindste ville beholde de arbejdsfelter, som har den højeste værditilvækst.

For mange danskere er det svært at indse det beklagelige faktum. I alt for mange år har man bildt den danske befolkning ind, at Danmark på alle områder er i førerposition. Først nu er det langsomt ved at gå op for alle os på Christiansborg, at dette billede af Danmark ikke holder. De eneste områder, hvor vi fortsat fastholder førertrøjen, er med hensyn til det høje skattetryk og fremtidsangst.

Derfor er det bekymrende, at Danmark også har et snæversynet forhold til bioteknologien. Det er vigtigt, at vi danskere og europæere generelt genvinder vores gamle dynamik og derved fastholder, at vi også har en rolle at spille i et moderne samfund.

Sagen er, at der er stærke kræfter i Danmark, som vil hægte netop vort lille land fuldstændig af den afgørende teknologiske udvikling såvel i forhold til det øvrige Europa som i forhold til den del af verden, hvor udviklingen i dag afgøres. Det gøres ved at fraskrive sig enhver kontakt med bioteknologien og de heraf følgende produkter. Bioteknologien er ganske enkelt den mest revolutionerende begivenhed i moderne tid.

Forslagsstillerne har konsekvent kæmpet imod enhver form for produktion og profit, på trods af at de ikke står bagest, når der skal deles ud af overskud, som kun kan komme herfra. Derfor må dette forslag ses som et af de mere almindelige venstreorienterede angreb på salg og profit af enhver art. Forslaget er også udtryk for, at forslagsstillerne bevidst spiller på en indgroet frygt for verdens snarlige undergang.

Vi opnår, at der ikke bliver talt om placering af forskning i Danmark. Vi opnår, at vore gode forskere tager til udlandet og fortsætter deres vigtige arbejde under mere trygge omstændigheder. Vi opnår, at Danmark kommer endnu længere bort fra en chance for at deltage i den vigtige kamp om fremtidens indtjeningsområder.

Det er ret store tal, der tales om i den forbindelse. Markedet for den teknologisk baserede produktion i USA og Europa skønnes i øjeblikket at beløbe sig til 70 mia. kr. og ventes at nå op på 500 mia. kr. allerede i år 2000, og dansk landbrug og fødevarerindustri vil gerne have mulighed for at bruge genteknologien til generelt at øge deres produktivitet og til at holde omkostningerne nede. Kun på det område kan deres konkurrenceevne fastholdes til gavn for både miljøet og denne verdensdel, og kun ved at sælge varer kan der skabes kapital til yderligere